

[Aksel Møller.]

Landbrugets Løsøre og ligeledes af Erhvervenes Løsøre. Vi valgte ikke den samme Selvriskoprocent overalt. For Krigsforsikring af privat Indbo valgte vi 3 pCt. af samtlige den forsikredes Værdier, for Indbo i Landbrugshjem 3 pCt., men for Landbrugets Løsøre kun 1½ pCt. For alle andre Erhvervs Løsøre valgte vi 5 pCt.

Det var altsaa en Lovgivning, der fremtraadte med højst forskellige Procenter, men alligevel hvilende paa Nødhjælpsprincippet, og det er klart, at efterhaanden som Skaderne stiger i Tal, vækker det Uvilje hos de skadelidte, naar disse, som troede — og det vil jo de fleste være tilbøjelige til at tro —, at de var virkelig forsikrede, kommer til at opleve, at den Erstatning, de mente at have Krav paa, i Virkeligheden reduceres betydeligt ved denne Selvriskoprocent. Det er klart, at Visdommen heri vil de færreste, der lider Skade, kunne forstaa, og jeg har ogsaa set, at enkelte ligefrem mener, at Lovgivningsmagten paa denne Maade har føjet Spot til deres Skade. Det er naturligvis en urimelig Betragtning.

Da vi stod over for Gennemførelsen af disse Lovforslag, laa det jo saaledes, at man ikke turde vige fra dette vel motiverede Nødhjælpsprincip. Nu mener altsaa den højtærede Handelsminister, at han kan komme en Del af de fremtidige skaderamte til Hjælp ved en Nedsættelse, ja, ved en Halvering af Selvriskoprocenten, naar det drejer sig om privat Indbo og Landbrugets Løsøre. Dette Initiativ maa, som jeg allerede har sagt, hilse med Tilfredshed, men det rejser jo usægtelig Spørgsmaalet om — nu hører vi, at der ønskes nedsat et Udvalg, og saa er det maaske et Spørgsmaal, man kan drøfte med den højtærede Minister —, hvorvidt der i det hele taget er Anledning til fortsat at bygge paa Nødhjælpsprincippet i denne Lovgivning. Det er et interessant Spørgsmaal, som man i Betragtning af, at man altsaa i Krigsforsikringslovgivningen for Bygninger ikke har gjort det, med nogen Ret, nu da vi alligevel staar over for en Revision, kan rejse og faa belyst ud fra de Erfaringer, som den højtærede Handelsminister og hans Administration og Krigsforsikringsnævnene har gjort med Hensyn til denne Ordning.

Men det bliver nok ikke sidste Gang,

vi kommer til at revidere denne Lovgivning, for Erfaringerne vokser, og Udviklingen melder sig med nye Problemer. Blandt de nye Problemer, der er opstaaet i den senere Tid, er Sabotageskaderne. Sabotageskader har jo den Karakter, at de i Almindelighed, under Forudsætning af at det kan fastslaaes, at det drejer sig om Sabotage, altsaa om et Led i en krigsmæssig Handling, er Krigsskader, og saa falder de ind under Krigsforsikringsloven og ikke under de almindelige Forsikringsvilkaar, som den forsikrede har i Kraft af sine Policer og Kontrakter med private Forsikringsselskaber. For dem, der rammes af Sabotagehandling, hvis Natur og Karakter helt sikkert kan fastslaaes, opstaar der i Kraft af denne Udvikling et særligt Problem. Det melder sig nemlig paa den Maade, at i samme Øjeblik som en Sabotagehandling er fastslaaet, saa finder der en Afkortning af Erstatningen Sted, og Adgangen til at udnytte den private Driftstabsforsikring, hvor en saadan er tegnet, bortfalder samtidig. Det vil altsaa sige, at der opstaar en vis Spænding hos den forsikrede eller den skadelidte om, hvorvidt en Skade kan rubriceres eller bør rubriceres som Sabotageskade, som Krigsskade eller som privat almindelig hændelig Skade. Det er et af de Problemer, som den nye Udvikling desværre har medført, og et af de Problemer, som jeg tror, det vil være naturligt, naar Lovforslagene alligevel staar paa Dagsordenen, at bede den højtærede Handelsminister udtale sig om over for det Udvalg, som skal beskæftige sig dermed.

Den Udviklingslinie, som Lovforslaget følger, hilser jeg med den allerstørste Tilfredshed, og jeg mener, at dette Skridt, hvorved Ministeren dristigt og i visse Tilfælde, ser jeg, mod Krigsforsikringsnævnene ønsker at skride til en Nedsættelse af Selvriskoprocenten, vidner om, at den højtærede Ministers Initiativ og Interesse for disse Lovforslag er af en saadan Natur, at man med Tryghed kan se paa den videre Udvikling.

Hans Pinstrup: Begivenhederne siden Krigsforsikringslovenes Gennemførelse i 1940 har for længst vist, at denne Lovgivning var paakrævet. Mange Hundrede Krigsskader er gjort op og store Beløb udbetalt i Erstatning til de skadelidte. I den forløbne Tid er